

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 5 2021

Zondag 31 januari

Zondag van Septuagesima

Epistel: H. Paulus aan de Korinthiërs I; 9, 24 – 27 ; 10, 1 - 5

Evangelie: Mattheus: 20, 1 – 16

Als gedoopten dragen wij een grote verantwoordelijkheid in deze wereld. Wij moeten streven naar de eeuwige kroon (epistel) en ieder moet werken in de wijngaard van de Heer (evangelie). De Kerk is op zovele plaatsen in doodsnood; rondom ons sterft Christus in de harten van zovelen. Durven wij onze verantwoordelijkheid aanvaarden en door ons gebed en offer Gods barmhartigheid over de wereld afsmecken?

Uit: Dagmissaal

Een jaar toegewijd aan de Heilige Jozef, patroon van de Kerk

Een tedere en liefhebbende vader -Deel 2

Van dag tot dag zag Jozef dat Jezus groeien *in wijsheid en almaar meer in de gunst komen bij God en de mensen* (Lc 2,52). Zoals de Heer met Israël deed, zo leerde Jozef Jezus *lopen en heeft hij Hem in zijn armen genomen: hij was voor Hem als een vader die een kind tegen zich aandrukt en zich vooroverbuigt om Hem eten te geven* (cf. Hos 11,3-4).

Jezus zag in Jozef Gods tederheid: *Zoals een vader zich over zijn kinderen ontfermt, zo ontfermt de Heer zich over hen die Hem vrezen* (Ps 103,13).

Jozef zal zeker in de synagoge, tijdens het psalmgebed, gehoord hebben dat de God van Israël een God van tedere liefde is, *die goed is voor alles en iedereen, barmhartig voor alles wat Hij gemaakt heeft* (Ps 145,9).

De heilsgeschiedenis voltrekt zich door te *hopen tegen alle hoop in* (Rom 4,18), zelfs in het midden van onze zwakheden. Maar al te vaak denken we dat God alleen op onze goede en sterke kant vertrouwt, terwijl Hij in werkelijkheid de meeste van zijn plannen realiseert door en ondanks onze zwakheid. Juist dit doet de Heilige Paulus zeggen: *Ik wil niet dat iemand*

méer aan mij toeschrijft dan wat hij van mij kan zien of horen, zeker niet op grond van de buitengewone openbaringen. Mij is een doorn in het vlees gestoken, als een bode van de satan die mij moet afranselen, opdat ik niet verwaand word. Tot driemaal toe heb ik de Heer gesmeekt, dat die van mij zou weggaan. Maar Hij antwoordde mij: 'Je hebt genoeg aan mijn genade. Kracht wordt juist in zwakheid volkomen' (2 Kor 12,6-9).

Als dit het heilsperspectief is, moeten we leren om onze zwakheden met teder mededogen te bekijken.

De boze laat ons onze kwetsbaarheid negatief beoordelen, de Geest daarentegen brengt deze vol teder mededogen aan het licht. Tederheid is de beste manier om onze broosheid aan te raken. De ander met de vinger wijzen en veroordelen, zijn vaak tekenen van ons onvermogen om onze eigen ZWAKHEID en onze eigen kwetsbaarheid te aanvaarden. Alleen teder mededogen zal ons redden uit de strikken van de aanklager (cf. Apk 12,10). Daarom is het belangrijk Gods barmhartigheid te ondervinden, vooral in het sacrament van de verzoening, waar we zijn waarheid en tederheid mogen ervaren.

Paradoxaal genoeg kan de boze ons ook de waarheid vertellen, maar dat doet hij alleen maar om ons te veroordelen. We weten echter dat de waarheid die van God komt ons niet veroordeelt, maar ons verwelkomt, omarmt, ondersteunt en vergeeft. Die waarheid openbaart zich altijd aan ons als de barmhartige Vader in de gelijkenis van Jezus (cf. Lc 15,11-32). Ze komt ons tegemoet, ze herstelt onze waardigheid, ze richt ons weer op en ze doet ons feestvieren, *want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden* (v. 24).

Zelfs doorheen Jozefs angsten wordt Gods wil, zijn heilsgeschiedenis en zijn plan gerealiseerd. Zo leert Jozef ons dat het geloof in God ook inhoudt dat we geloven dat Hij zelfs doorheen onze angsten, onze zwakheden en onze kwetsbaarheid kan werken. Hij leert ons dat we te midden de stormen van het leven niet bang moeten zijn om God onze koers te laten bepalen. Soms willen we alles onder controle houden, maar God ziet altijd verder.

Uit: Patris Corde, Apostolische brief – Rome 8 december 2020

Gebed uit een 19de eeuws Frans gebedenboek van de zusters van Jezus en Maria

Heilige Jozef, glorierijke patriarch,

uw macht bestaat erin het onmogelijke mogelijk te maken.

Kom mij te hulp in mijn angst en moeilijkheden.

Neem onder uw bescherming deze ernstige en verontrustende situaties die ik u aanbeveel, opdat ze ten goede mogen keren.

Heilige Jozef, al mijn vertrouwen stel ik op u.

Laat niemand kunnen zeggen dat ik u tevergeefs heb aangeroepen, en omdat u alles kunt verkrijgen bij Jezus en Maria,

laat mij ervaren dat uw goedheid net zo groot is als uw kracht. Amen

Maria – Lichtmis – 2 februari

Volgens de Joodse wet moest de eerstgeborene 40 dagen na de geboorte worden opgedragen in de Tempel en moest de moeder zich aan de rituele voorschriften van de oude Wet onderwerpen.. Op dit feest van de opdracht van Christus wordt het Jezuskind door Simeon erkend als het ‘licht van de volkeren’.

Dit feest werd reeds vroeg gevierd in Jeruzalem en is in de 7de eeuw door Rome vanuit het Oosten overgenomen. De wijding van kaarsen en de lichtprocessie zijn van westerse oorsprong. Zij hebben de symbolische betekenis van Christus, die het licht is. Dit feest sluit de traditionele kersttijd af.

Uit: Dagmissaal

En de volkse folklore rond het af met de pannekoeken- traditie

Bedenkingen over de Liturgie

“Het fundamentele doel van de Liturgie is God zelf die aan de mensen zegt hoe zij Hem moeten eren. Met andere woorden: het is God die de normen en de concrete richtlijnen geeft om dit te verwezenlijken, ook uiterlijk, in een cultus aan zijn goddelijke majesteit. De mens is gekwetst door de erfzonde: daardoor is hij gekenmerkt door trots en onwetendheid en nog meer door de verleiding en gekenmerkt door trots en onwetendheid en nog meer door de verleiding en neiging om zich op de plaats van God in het midden van de cultus te stellen. Hij wil zelf de eredienst bepalen en al wat de vorm en inhoud ervan inhouden. De liturgische wetten en normen zijn dus nodig voor een authentieke goddelijke eredienst. Men vindt deze in de goddelijke openbaring, langs

het woord geschreven door God en langs het woord van God dat tot ons kwam door de Traditie.”

Mgr. Schneider

“De Kerk is niet afhankelijk van de staat. Ze moet haar vrijheid en onafhankelijkheid verdedigen. Het opschorten van missen is een afstand doen van de taak die zij heeft, en dat betekent in deze periode het doorgronden van het lijden in het licht van het geloof, het mysterie van de dood en de verrijzenis van Jezus”.

Kard. Muller -Daily Compass.

Profetische woorden

Eind 1969 sprak Kardinaal Ratzinger deze profetische woorden aan het einde van een reeks conferenties over de toekomst van de Kerk:

De toekomst van de Kerk hangt af van hen die, diep geworteld in geloof, de volheid ervan beleven...niet van hen die zich aanpassen aan de tijd...Het geloof komt niet van diegenen die slechts nu en dan beseffen dat God er is. ...Als wij vandaag amper in staat zijn om ons bewust te zijn van God, dan komt dat omdat we zo gemakkelijk God ontwijken, vluchten naar zelfgenoegzaamheid en wereldse genoegens waardoor ons diepste innerlijk gesloten blijft...De Kerk zal klein worden in de toekomst.

Kard. Ratzinger - 1969

Opsteller en verantwoordelijke Chris Claeys – Huize Marthe Robin

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw

Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be

W: www.foyermartherobin.net info@huizemartherobin.net

www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin